

نه تنها برخورد پرویز با هما هنگامی که از آمریکا باز می‌گردد، اغراق‌آمیز است، بلکه نویسنده در غالب صحنه‌ها با استفاده از اغراق، تصویری یک جانبه و تک‌بعدی از شخصیت‌ها در ذهن خواننده ایجاد کرده است. مثلاً بهروز به باغبان هما می‌گوید: «چرا می‌زنی مشهدی؟ من همسنگ توام» (صفحه ۲۹).

این جمله طنز است؟ یا این که چون در فیلم نامه است، مهم نیست که چرا اینقدر باسمه‌ای است؟ (به خاطر داشته باشیم که یوسف و بهروز اصرار دارند که ماجرا واقعی است)

گرچه خود نویسنده به باورناپذیر بودن برخی از وقایع فیلم نامه اذعان دارد، اما دلایلی که او از زبان سهیلی می‌گوید (مثل ماجراجای مایو و شنا در استخر) آن دلایلی نیست که وقایع فیلم نامه را باورناپذیر می‌سازد، بلکه در اصل کل شخصیت‌های فیلم نامه از پرویز و شادی گرفته تا جوانفر و فهیمه و فاطی و شاهین و بیژن و فسرخنده، شخصیت‌هایی باسمه‌ای، سست و پوشالی‌اند. آیا کافی است که باورپذیر بودن اعمال یک شخصیت را به واقعیت بیرونی (رخ دادن اعمال او در واقعیت) استناد دهیم؟ آیا ارسسطو در حدود دو هزار سال قبل نگفته است که واقع نمایی و باورپذیر نشان دادن اثر مهم تراز واقعیت بیرون از متن است؟

سست بودن صحنه‌ها و وقایع تنها به فیلم نامه اختصاص ندارد، بلکه در ۱۴ بخش داستان هم به مقدار کافی از این‌گونه صحنه‌ها هست. مثلاً پاسبان از یوسف می‌پرسد چه فیلم‌هایی ساخته‌ای؟ تا بدین وسیله نویسنده فرستاد بیابد مسائلی را درباره فیلم‌های مستند یوسف شرح دهد. همچنین هنگامی که پرستار در راهرو بیمارستان گریه فرزانه خواهر یوسف را می‌بیند، می‌گوید: «چرا گریه می‌کنید؟ مادرتان الحمدالله خوبند. بeshan کمی آب دادم و به خواهتران گفتمن سر و صورتش را کمپرس آب سرد کنند... چرا ناراحتید؟» (صفحه ۹۵)

ایا باورپذیر است که یک پرستار با دیدن گریه یک زن در راهرو، تصور کند که حتماً به خاطر مادرش گریه می‌کند؟ و این‌گونه توضیح واضحات دهد؟ (بخصوص آن که هم پرستار و هم بقیه می‌دانند که حال مادر فرزانه خوب است)

نوع ادبی در ترجمه

■ *Gender in Translation*

Sherry Simon

Translation Studies Routledge, 1996.

کتاب به بررسی ترجمه انواع ادبی، تفاوت‌های زبانی، سبکی و ساختاری آنها هنگام انتقال به زبان مقصد می‌پردازد و راهنمای خوبی برای متجمان و نظریه پردازان ترجمه خواهد بود.

در واقع گاه نویسنده به خاطر دادن اطلاعات به خواننده، از این‌گونه روش‌ها بهره‌گرفته است. مثلاً فرزانه به رویا که خواهش است درباره سعید پسرعمویشان می‌گوید: «او پسر عمومی ما است.» (صفحه ۸۳) آیا رویا نمی‌داند که سعید پسر عمومی آنهاست، یا این که خواننده از این امر بی‌اطلاع است؟ با همه این حرف‌ها باید گفت که مهم‌ترین ایراد فیلم‌داستان تابستان سفید انبوه ماجراهای پراکنده‌ای است که صفات داستان را بی‌هیچ منطقی پر کرده است. اصولاً گرفتاری محمود شوهر فرزانه ربطی به ماجراهای اصلی داستان ندارد، اما بخش قابل توجهی از آن را به خود اختصاص داده است. همین طور ماجراهی مهندس و دکتر بهره‌مانی و بیکار شدن رویا و سخنانی که در کلانتری راجع به افراد مختلف گفته می‌شود و ماجراهای شاهین و فاطی در فیلم‌نامه، اگر این بخش‌ها را از داستان زندگی یوسف و فیلم نامه‌ای که نوشته است حذف کنیم، در واقع فقط یک داستان کوتاه باقی می‌ماند.

اگر به این مسائل اضافه کنیم که نویسنده از قول جوانفر، از واژه اتفاقی برای یک فرد مخالف رژیم شاه استفاده کرده است، در حالی که این واژه کاربرد عالمش را پس از انقلاب اسلامی یافته است و هیچ گاه درباریان و مأموران امنیتی رژیم شاه، فردی انقلابی را با این نام نمی‌نامیدند و همچنین برخوردهای سهل انگارانه‌ای که گاه با برخی واژه‌ها شده است (مثل یک بار چلوکابی و یک بار رستوان نامیدن چلوکابی در صفحه ۳۹) و یا این عبارت: «[امامان] توی اتاق دراز کشیده زیاد در دنداره، ولی زیاد هم خوب نیست.» (صفحه ۴۹) (تأکید از ماست)

باید بپذیریم که عزیز معتقد‌با این اثر بیشتر قصدهش شوختی با خواننده‌گان جدی ادبیات بوده است تا نوشتن یک داستان. اگر هم کسی بگوید: باید این که اصل‌دادستان نیست، فیلم‌نامه است، ناچاریم او را حواله دهیم به منتقدان سینمایی، اما در آن حالت هم حتماً نفر بعدی می‌گوید باید این که فیلم نامه نیست، بلکه فیلم‌داستان است. آن وقت ناچاریم بگوییم: آهان! خوب، حالا که فیلم‌داستان است، هیچ، حواله‌اش می‌دهیم به...

اندیشه یونانی، فرهنگ

عربی

نهضت ترجمه یونانی - عربی
در بغداد و جامعه دوران
عباسیان (قرن ۲-۴ هـ / ۱۰-۱۴ م)

■ *Greek Thought, Arabic Culture*

The Graeco - Arabic Translation

Movement in Baghdad and Early Abbasid Society
(2nd - 4 th/ 5-10 th Century).

Dimitri Gustalis, 1998.

گوستاوس بررسی‌ای فاضلانه، مهیج و بسیار مستند از این نهضت کلیدی در انتقال فرهنگ یونان باستان به قرون وسطی را در اختیار خواننده قرار می‌دهد. این اثر هرچند در ۲۴۸ صفحه خلاصه شده است، اما از نظر تحقیقی کتابی جامع و معتبر در این موضوع به شمار می‌اید.

نامرئی بودن مترجم کتابی در تاریخ ترجمه

■ *The Translator Invisibility*

A History of Translation

Lawrence Venuti, Routledge, 1994.

این کتاب تاریخ ترجمه را از قرن ۱۷ تا عصر حاضر بررسی می‌کند و نظریه‌های متفاوت درباره ترجمه را در فرهنگ‌های مختلف تشریح می‌کند.

محمد رضا گودرزی

گفتن تمام